

ΑΣΤΕΙΑ

Η ΕΣΥΠΙΝΑΔΑ ΤΟΥ ΟΥΓ'ΑΣΩΝ

Ο Ουτίλων, ο δεινός Πρόεδρος της Αμερικανικής Δημοκρατίας, ο οποίος απέκτησε τόση φήμη κατά των πανευρωπαϊκών πολέμων, έπαις από τις μεγάλες του οικονομολογικές και κοινωνιολογικές γνώσεις του, είχε και γνώσεις φιλοσοφίας που θα τις ζήλευσε κ' ένας φιλόσοφος. Μά όλοι οι ιδιαιτέρως άγαπώντες τη φιλοσοφία μεταφυσικά προβλήματα και με τον πνευματικό...

Μιά μέρα, σε κάποιο τραπέζι, το οποίο είχε θέσει ένας πολιτικός προς τιμήν του, ο Ουτίλων είχε τ'ιν άσυχια να κάθεται άνωθεν σ' ένα μεγαλοβιομήχανο, που δεν αισθανότανε καμιά άποψως έκτίμηση στα φιλοσοφικά προβλήματα.

— Κατά τη γνώμη μου, ή όποια έλπιζω να είναι και ή γνώμη κάθε λογικού ανθρώπου—είπε έξαφνα ο μεγαλοβιομήχανος με μεγάλο στόμφο και μεγαλύτερη άνταδεια—ή λέξεις φ ι λ ο σ ο φ ο ς είναι σύμφωνός. Λέμε φιλόσοφο έναν άνόητο, όταν δεν θέλουμε άπό τον βλάσημα άπ' εύθείας. Δέ μου λέτε, σάς παρακαλώ—ρωτάει τόν Ουτίλων— τι χωρίζε ένα φιλόσοφο άπό ένα άνόητο ;

— Το πλάτος ενός τραπέζιού ! τού άποκρίθηκε άπα έστιατα ο οικονομολόγος Πρόεδρος.

ΕΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ... ΒΥΡΣΟΔΕΨΗΣ

Όσοι άνήκουν άσ βασιλικές οικογένειες, άρχισαν ν' αντιλαμβάνονται, ότι για καλό και για κακό είναι φρόνιμο νά μαθαίνουν κ' ένα άπύγμαλο, άπό κανείς δέν έξοις της τύχης τού γυρισμάτου.

Όλοι οι πρίγκηπες και όλες ή πριγκίπισσες άσ κάτι καταγίνονται σήμερα. Τό πρώτοπόστορο, όμοις άπύγμαλο έδιάλεξε ή πριγκίπισσα Έλσα, έγγονη τού βασιλέως Ρουσσάκου της Σουηδίας.

Η πριγκίπισσα Έλσα ηγαθίαιε κάθε μέρα σ' ένα βουρσοδεψικό βουρσοδεψική, φορεί την κοδιά της και άργάεται άν άπλή άργάτιε !

Η πριγκίπισσα Έλσα έχει γίνει σήμερα ένας τέλειος βουρσοδεψός πρώτης τάξεως και όπως ή άλλως έχει εξασφαλισμένο τό όμοις της.

Α. Ένα καντάλι έφώτιζε τήν όψη ή μορφή ενός όστου ! Άπό τό δεικνάνό όμοιό του άκουγότουσαν γέλοια έξώτερα σάν κρουσταλένια ! Νόμος πός βρήκε στα παλιά του γόνατα, όταν έπληχε όμοις κάμους και γ' ατόν, όταν έπληχον ναίτα, όρεεις, γέλοια, άγάπες και κλάματα.

Ζαλιζόμενος άπό τόν όμοι, τό κρεσί και άπό τό όμοις ρίχτηκε έκεί πός κοιδοίνεζαν τά γέλοια όμοις.

Ένας καλόγηρος φηλέ, έπρός, σάν καφαλισμένο κοπαρήσι, με μέτρο γαννάκι και μακρό, σάν γαννάκι τράγου, τόν σπατάτησε.

— Πός πές εδλόγηρνε μου ! Έδθ είναι τό κελόν τού όγιου τ' όμοιούμου.

— Και τι θέλουν τά γλάντια μέσα στόν 'όμοιόμου /

— Γλάντια ! Μήπως όνειραόμοι ! Γλάντια στό Μοναστήρι. 'Γπαγε όμοιό μου καταραμένο Σατανά !

— Βρά δέν άκούω τις φωνές !

— Είναι τά τάγματα τόν άγγέλου και τόν χειρουβειμ, πός έπαγίνουον την ψυχή τού 'όμοιούμου μου, για τά εισέδθ στή νησάτια, άππληγμένο άπό πάντα παρασόν !...

Στό όμοιό μου φάνηκε και ή μορφή τού 'όμοιούμου !

— Τι συμβαίνει !... Τι θέλεις, τέκνον Νικολάκη ; ρώτησε.

— Τι θέλω, ό φτωχός !... Νά με πάρτε στό Μοναστήρι. Νά μένω εδθ καλόγηρος ισόβια !...

Και τά πές ο Νικολάκης ό φαρμάς, έγαυε καλόγηρος με καθαρή Δευτέρα, πός μέγαν τόν άλλον συγχωριών τού πειρασμόν και πός ισόβθ και έξασφάλιος διά τή μέλλουσαν ζωή, τήν άμπερωλή ψυχή του.

Και τώρα όταν κανένας γέρος τού χωριού, πάει στό Μοναστήρι, τή Σαρακοστή, για τή 'εμετάνοια' και ρωτάει κρυφά τόν 'άδελφόν':

— Έπιτρεπεται νά δοκιμάση κανένας, κρέας τή Σαρακοστή ;

— Ό πάτερ Νικολάκη, άπανταί σοβαρά, σάν Νόμος και άπόφασις !

— Κρέας ; Ποτέ !...

Και χαϊδεύει τήν κοιλιά του... Σατα... Σατα...

ΜΙΚΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΕΙΣ

Λευθεβίκες ο 15ος και ή μοναχή. Η φάρσα της Βασιλίσσης ! Αι μεταμφιέσεις τού Μ.Ναπολέοντος. Στά πανηγύρια. Έν τή μέση τού λαού. Τι είδε στό πανόραμα. Ο τελευταίος Μεντμερανός ψυχοραγί. Πός μπερούσε νά τρυπήση στόν Παράδεισο.

— Μιά μέρα πός ο Λευθεβίκος 15ος έργαζόταν στό γραφείο του, στό παλάτι, παρνούσθηκε μια άδελφή τού έλέους και ζήτησε νά τού μιλήση. Ο θυμωτός της δήγυόσεσε τήν εισοδα, γιατί ο βασιλεύς είχαν θέσει εντολή νά μη τόν ένοχλή καίσιε όταν έργάζετα. 'Υστερ' άπό μισή ώρα όμοις ή άδελφή τού έλέους παρουσιόσθη μεί πάλιν στά άνάκτορα, λέγοντας ότι είχε νά'ακουώση στόν βασιλέα σπουδαίοντα πράγματα. Μετά πολλά τελοσπάντων, τήν άφήκαν νά εισέδθ στό βασιλικόν γραφείον.

— Μεγαλειότατε, είπε τότε στόν Λοιδοβίκο, έρχομαι νά συζητήσθ τήν Μεγαλειότητά σας πός τήν άνδρσοσι σας άπ' τή τελευταία σας άρρωστια και σάς παρακαλώ νά βοηθήσετε τόν Μοναστήρι μας, τόν όποιον εθρσοσεται, οικονομικά, σέ άδυσισάτη κατάσταση...

Ο βασιλεύς, συγκινηθείς άπό τά λόγια της, της έποσχόθηκε νά άνοιχού οικονομικά τόν μοναστήρι. Η μοναχή τότε ετοιμάσθηκε νά φύγη Μόλις έβησε όμοις στήν πόρτα, στοματσησε και έξασπασε σέ ήχηρόνια γέλοια. Οι ασλικοί, κατάπληκτοι, τρέξαν μέσα στό βασιλικό γραφείο για νά δοθν τι συμβαίνει.

— Θα είναι τρελλή ! τούς έφώναξε τότε ο βασιλεύς δείχνοντάς τούς τή μοναχή, ή όποια έξακολούστος νο είναι σκασιμένη στά γέλοια. Συλλαβετέ την !... χωρίς όμοις νά τήν κακομεταχειρισθήτε !

Στό άκουσμα τόν λόγον ατόν, ή καλόγηρα έξασπασε σέ νέα γέλοια. Και μόλις μετά κάμποση ώρα, όταν κατώρθωσε τέλος νά συνέδθ, είπε :

— Μά καλά... Δέ μ' άναγομήρισε κανείς σας ;...

Συγχρόνως δέ έπέτασε τό κάλυμμα πού της έσκαπαιεν τό κεφάλι. 'Όλοι τότε έμεινον κέκοιλο. Η όδθεν καλόγηρα δέν ήταν άλλη άπό τήν βασιλίσσα, ή όποια είχε μεταμφιεσθή για νά διασκεδάση λίγο και για νά παίξη μάν άποκρηάτιχη φάρσα στόν βασιλέα.

Μία άπό τις μεγαλύτερες διασκεδάσεις τού Μεγάλου Ναπολέοντος ήταν νά άνακαταύξει με τόν Παρισινό λαό, στίς λιπικές έμποροπανηγύρες, μεταμφιεσμένος σέ άπλό ασθ. Κάποτε μάλιστα—καθός άναφέρει ο Λά Κόξ στά 'Απομνημονεύματα της 'Αγίας Έλένης—σέ ένα τέτοιο πανηγύρι, ο Ναπολέων ήθεσ μαζί τού και τήν άδικορότατα Μαρία-Λοίζα, μεταμφιεσμένη σέ...μοδιστρούλα ! Άργότερα δέ διηγείτο με καμιά σ'εως μεταμφιεσθή για νά διασκεδάση λίγο και για νά παίξη μάν άποκρηάτιχη φάρσα στόν βασιλέα. Τον και τή 'Αύλης Τον' !...

Ο τελευταίος άπόγονος τού οίκου Μοντμερανός, τού άριστοκρατικώτερου οίκου τής Γαλλίας—δταν ένοιωσεν ότι είχε φθάσει στά τελευταία του, παρήγγυιλε νά τού φέρουν μίαν ένδυμασία καπουταιίνου, για νά πεθάνη φορώντας τήν.

Ο φίλος του Ιππότης ντά Μογγαδόν, ο όποιος παρύονατο στήν σκηνη αού, όταν άκουσε τήν ποράξην έπιθυμία τού γέρον άμαρτωλού τού είπε :

— Μά τόν Θεό, δέν έχεις άδικο ! 'Αν δέν μεταμφιεσθής καλά, δέν όδόρχε; έλιπς νά κατωρθώσης νά τρυπήσης μέσα στόν Παράδεισο !...

Και νά λοιπόν γιατι έπαλογήρησε ο Νικολάκης τή Λαυρά Δευτέρα.